

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **M. F.**
bytem s. S. 3553/54, X P.
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Němcem
sídlem Mendíků 1396/9, 140 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 8. 2018, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 8. 2018, č. j. X, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Kojetín (dále jen „městský úřad“) ze dne 21. 5. 2018, č. j. X. Městský úřad tímto rozhodnutím uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku proti veřejnému pořádku podle § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích (dále jen „zákon o některých přestupcích“). Za přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč.
2. Přestupku se měl žalobce úmyslně dopustit tím, že dne 11. 9. 2017 kolem 17.21 h v průběhu přímého přenosu 25. zasedání Zastupitelstva města Prostějova napsal prostřednictvím sociální sítě Facebook ve skupině *Prostějov bez „cenzury“* o členu Zastupitelstva města Prostějova Bc. P. S., nar. 28. 5. 1970, který se tohoto zasedání aktivně

Shodu s prvopisem potvrzuje A. V.

účastnil, nepravdivý výrok: „S. je nalitej...“, čímž znevážil postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci.

3. **Žalobce v žalobě** namítal, že nenaplnil skutkovou podstatu ani materiální stránku přestupku znevážení postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci. Žalobce vyhodnotil projev P. S., respektive vyslovil svůj názor mimo dosah úřední osoby, respektive jejího výkonu. Žalobce nesouhlasil se závěrem správních orgánů, že inkriminovaný výrok překračuje míru přiměřené kritiky a je nepřiměřeně expresivní. Podle žalobce jeho výrok nebyl za hranicí vulgarity a nelze jej ani považovat za hrubě urážlivý. P. S. sám uvedl, že výrok byl pouze pro něj nepříjemný. Výrok není za hranicí svobody projevu. Podle žalobce šlo o svobodný projev učiněný v jeho mezích a nepřekročil ústavní limity svobody projevu podle čl. 17 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“). Takto by bylo možné postihovat satiriky, karikaturisty, neboť satira i karikatura jsou založeny na zesměšňování, což v daném případě nebylo ani zamýšleno. Žalobce pouze sdělil na veřejných stránkách svůj hodnotící názor na projev P. S., za který se navíc posléze na téže stránce v téže skupině omluvil. Kritika nesmí být nijak dehonestující či výrazně urážlivá, což se v daném případě ani nestalo. Při hodnocení hodnotového soudu je nutné vzít zřetel na celou situaci, tedy na projev P. S. a reakce žalobce a nikoliv pouze na samotný výrok. Závěr správních orgánů byl pro žalobce překvapivý. P. S. je úřední veřejně známá osoba a výrok nebyl vulgární, pejorativní či jinak tomu podobný. Výrok byl v souladu s právem na svobodu projevu a přesvědčení. S. projevu se vztahuje i na informace, které zraňují, šokují či znepokojují. Veřejní činitelé musí snášet vyšší míru kritiky než soukromé osoby a být odolnější především tam, kde jde o věci veřejného zájmu. Orgán, který reprezentuje veřejnou moc, musí být vybaven vyšší mírou tolerance, velkorysosti a nadhledem než běžní občané. Tomu však správní orgány nepřisvědčily (srov. věc *Castells proti Španělsku* u Evropského soudu pro lidská práva, dále jen „ESLP“).
4. Žalobce se domníval, že rozhodnutím správní orgány zasáhly do jeho veřejného práva, zejména na svobodu projevu a svobodné chování. Odůvodnění rozhodnutí bylo excesivní, nevyšlo ani z provedených důkazů pořízených ve správním řízení. Žalobce svým výrokem vyjádřil svůj subjektivní názor na projev, který se mu jevil jako velmi neprofesionálně učiněný a v určitých pasážích až nesrozumitelný. Tento názor žalobce sdílel na stránkách Facebook a neměl v úmyslu šířit nepravdivé informace. Názor je vždy subjektivní. Nelze vždy vynášet výroky absolutně a objektivně pravdivé. Jinak by šlo o maximalistickou interpretaci a vedlo by to k absurdním a nežádoucím důsledkům v kontextu sporů o ochranu osobnosti a přísně vzato každý by mohl jenom mlčet.
5. Zákonodárce jistě neměl v úmyslu postihovat každé bagatelní vyjádření vůči úřední osobě, ba co dokonce veřejně známé. O znevážení typicky jde tam, kde cílem pachatele je úřední osobu zesměšnit, urazit, lživě obvinít, postihnout její důstojnost, snížit profesní postavení, zejména jde-li o projevy obscénní, vulgární nebo hanlivé. U správního orgánu se lze jen obávat silné úzkoprsosti a přecitlivělosti. Podle žalobce jeho reakce na vystoupení P. S. nedosahuje takové intenzity, že by překročila mez společenské škodlivosti. Žalobce nenaplnil materiální stránku přestupku ani jeho objekt. Výrokem žalobce ani nebyl narušen výkon veřejné moci, protože P. S. svůj projev řádně dokončil a ani v budoucnu nedošlo ke znevážení orgánu veřejné moci, kterého P. S. reprezentuje, což ostatně uvedl i on sám. Správní orgán tak své rozhodnutí opřel o smyšlenou konstrukci, že výrok mohl

vyvolat negativní účinky nejen v době zveřejnění, ale i do budoucna, což nebylo ve správním řízení prokázáno.

6. Z § 13 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) je zřejmé, že fyzická osoba musí vykonávat činnost, která je popsána ve skutkové podstatě přestupku. K naplnění skutkové podstaty tak nemohlo vůbec dojít i proto, že žalobce vůbec nebyl přítomen výkonu pravomoci úřední osoby, tedy u P. S. v postavení zastupitele. Jednání zastupitelstva nebylo nijak narušeno, a to ani na dálku, protože programem zastupitelstva nebylo čtení stránek Facebook. Poškozeným zde může být jen příslušný orgán a muselo by být prokázáno, že bylo narušeno konání zastupitelstva, například tím, že by takovou poznámku vykřikl žalobce z prostor určených pro veřejnost, a to přímo při jednání. Prokázán však byl opak, jak výpovědí P. S., tak dalších svědků. Navíc, pokud si P. S. čte na jednání zastupitelstva Facebook, tak nemůže být obsah toho, co se dočte, dán do žádné souvislosti se zastupitelstvem a jeho průběhem. Subjekt, který přispíval na Facebook či internet obecně, nemá žádnou možnost ovlivnit, kde bude jím vložený obsah otevřen.
7. Objektem skutkové podstaty přestupku není osobnost úřední osoby, nýbrž hladký výkon veřejné moci. Skutková podstata je speciální vůči přestupku ublížení na cti podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích. Je tak zřejmý rozdíl v objektech přestupků. Objektem přestupku ublížení na cti je osobnost člověka a nikoliv řádný výkon veřejné moci. I důvodová zpráva uváděla, že skutková podstata předmětného přestupku cílila na zajištění ochrany zájmu na udržení vážnosti a autority orgánů veřejné moci, jednajících prostřednictvím příslušných úředních osob, ať už se jedná o policisty, zaměstnance obecních úřadů či pracovníky úřadu práce, sociálních odborů apod.
8. Citace komentářů městským úřadem není přiléhavá, žalobce byl doma a P. S. svůj výstup na jednání zastupitelstva řádně dokončil, a když se dozvěděl o sdíleném výroku, nezhroutil se, nedostavilo se srdeční selhání apod. Žalobce připustil, že skutková podstata přestupku není zcela určitá, zejména co do forem jednání. Podle žalobce naplňují skutkovou podstatu přestupku urážky, vydávání v posměch, vyhrožování, nepravdivé obvinění z protiprávního jednání, schválnosti nebo jiné hrubé jednání, včetně fyzického napadení minimálně intenzity jako úchop, odstrčení apod. Žalobce žádnou z těchto forem svým chováním nenaplnil. Žalobce neužil žádné urážky v podobě vulgárních nadávek, ironických poznámek ani zesměšňujících a ponižujících gest a výroků. Jednáním žalobce nebyla učiněna ani žádná schválnost. Hrubé jednání musí být vykládáno objektivně a musí narušovat občanské soužití takovou měrou, že podle obecného názoru a přesvědčení překračuje rámec pouhé nevhodnosti, přičemž hranice mezi hrubým jednáním a pouhou nevhodností, neslušností či jinou nesprávností nejsou dány úplně přesně, jak uvedl Městský soud v Praze ve svém rozsudku ze dne 12. 5. 2011, č. j. 1 A 24/2010-22. Při posuzování předmětného přestupku je třeba postupovat uvážlivě a všít si především věcného jádra a podstaty kritiky, výroku či projevu. P. S. je navíc v takovém postavení, kdy je na něho kladena vyšší míra tolerance. Výrok žalobce nebyl v žádném případě žádný osobně cílený útok, nejednalo se o žádnou obscenní, provokativní urážku, polemiku nad jeho rodinou, orientací či soukromým životem. Výrok v daném kontextu nelze považovat za schválnost, obvinění z protiprávního jednání, urážku, posměch, vyhrožování či jiný intenzivní zásah do postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci.
9. P. S. je úřední (veřejně známou) osobou, od roku 1992 byl členem KSČM a následně byl členem Demokratické levice. Od roku 1998 je členem ČSSD, v roce 2015 se stal

náměstkem primátorky statutárního města Prostějov a v roce 2010 byl dokonce i poslancem v Poslanecké sněmovně, jak vyplývá z jeho profilu na stránkách města Prostějov. P. S. tak musí mít velmi bohaté zkušenosti na poli veřejného života a ve své funkci musí jistě často vystupovat před širším publikem, ať už se jedná o spolupracovníky, další členy zastupitelstva či širokou veřejnost. Zasedání zastupitelstva je vždy vysíláno online za účelem informování veřejnosti o činnosti města a jeho orgánů.

10. P. S. jakožto osoba aktivně činná by měl být také schopen řádného, srozumitelného vystupování a projevování se navenek, zejména pokud se výstup, projev, řeč týká výkonu veřejné funkce. Projev úřední, politicky činné osoby by pak měl být jasný, stručný, výstižný a především srozumitelný. Nemělo by docházet k základním rétorickým chybám jako monotónnosti, nejasnosti mluvy, nesprávného dýchání atd.
11. P. S. by tak vzhledem ke své mnohaleté praxi ve veřejném životě měl dané komunikační schopnosti ovládat s naprostou jistotou, ale ve svém řečnickém projevu na předmětném jednání zastupitelstva nemluvil jasně a dostatečně srozumitelně, špatně vyslovoval slova, zadržával, nesouvisle četl připravený text, zadýchal se a v mluvě nepoužíval mezery. Měl také při projevu zcela nevhodný postoj těla a všechny tyto projevy mohly vzbuzovat dojem, že není dostatečně způsobilý veřejného projevu.
12. K danému závěru mohlo přispět několik důvodů, například že P. S. nebylo dobře, bolela ho záda nebo měl před jednáním zvýšenou fyzickou aktivitu. Projev P. S. ovšem mohl taktéž působit i tak, že ho činil ve stavu nikoliv střízlivém. Nikdo po P. S. nechtěl, aby byl jako Marcus Tullius Cicero, ale jako osoba, která má hájit zájmy občanů a která by po více než 10 letech ve veřejném životě měla ovládat své řečnické schopnosti a projevovat se navenek tak, aby nepůsobil jako osoba, která by mohla být pod vlivem alkoholu.
13. Žalobce zdůraznil, že P. S. se na stránkách Facebook na skupině *Prostějov bez „cenzury“* za výrok omluvil. Navíc i sám P. S. se v dané skupině vyjadřoval k osobě žalobce takto: „Sice nevidím, co píše hrdinný M. F., neb jsem si ho již před časem zablokoval, aby mi nešmíroval po mé zdi na Facebooku a neudával to K., ale jestli tvrdí něco, jak píšeš, že jsem nalitej, tak ať dorazí nebo pošle toho svého adoptivního chlapečka K. Č., ať se přesvědčí tzv. tváří v tvář. Třeba dostane některý z nich odvalu přijít“. Z komentáře pak nevyplývá, že by se P. S. cítil být ublížen na cti a zesměšněn či dokonce že by dané mělo jakoukoliv souvislost s jeho postavením jako úřední osoby při výkonu její pravomoci. Zde zcela jistě P. S. nevystupoval jako úřední osoba, vyjadřoval se zcela nediplomaticky a snad až jako vesnický balík z filmu. A tím P. S. zcela diskvalifikoval jakékoliv úvahy o své vážnosti. Pokud se P. S. strefuje do dítěte žalobce a jeho domnělé adopce, je to trapné a je třeba uvést, že zmiňované dítě je J. Č., který kromě jiného podal podnět k prošetření možného přestupku P. S. a dalších zastupitelů, kteří schválili dotaci pro subjekt, jehož byli členy, aniž by upozornili na střet zájmů a příslušné orgány daly panu J. Č. zapravdu.
14. V dané věci se projevilo i to, co bylo kritizováno v Poslanecké sněmovně k dané skutkové podstatě přestupku. S odkazem na stránky Poslanecké sněmovny žalobce citoval: „K zařazení této skutkové podstaty mezi přestupky přitom není v demokratickém právním státě důvod. V zákoně o některých přestupcích již je uvedena obecná skutková podstata postihující urážku či zesměšnění kohokoliv, a tedy i úřední osoby v § 7 odst. 1 písm. a). Vyčlenění zvláštní skutkové podstaty vztahující se pouze na úřední osoby tedy představuje nadměrný zásah do rovnosti občanů, když v důsledku této skutkové podstaty vytváří

z úředních osob občany první či privilegovanější kategorie, a to i v případech, ve kterých toto dělení nelze přiměřeně odůvodnit. Lze dále očekávat, že tato skutková podstata bude zneužívána pro osobní msty. Přinejmenším v sobě tento přestupek velké riziko zneužívání obsahuje“.

15. Žalobce dále odkázal na usnesení Ústavního soudu ze dne 14. 2. 2005, sp. zn. III. ÚS 11/04 (pozn. soudu: případ karlovarské starostky), a na to, že osoba, která vystoupí na veřejnou scénu, musí počítat s tím, že bude pod drobnohledem veřejnosti a budou na ni kladeny náročnější požadavky pro posouzení způsobilosti odborné i morální (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 9. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2289/2012).
16. Žalobce navrhl jako důkaz videozáznam, který je přístupný na adrese www.youtube.com/watch?v=gBWIBtjVyCA.
17. Nelze připustit, aby komentáře občanů na síti internet byly postihovány jako zásah do výkonu úřední osoby. Pokud zastupitelstvo umožňuje online sledování svého jednání, činí tak s vědomím, že ho budou lidé sledovat a že na něho budou reagovat. Sledování a reakce probíhají distančně a občan vykřikující doma na gauči ve svém obývacím pokoji nemá možnost jakkoliv zasáhnout do výkonu činnosti dané úřední osoby. Totéž se vztahuje i na reakce na internetu. Podle žalobce by jednání bylo postižitelné jen tehdy, pokud by daný výkřik občan učinil z galerie pro veřejnost v Poslanecké sněmovně, neboť křičet tam je neslušné a narušilo by to jednání. Podle závěrů správních orgánů by takové postihy umožňovaly v zásadě umlčet jakoukoliv kritiku. Žalobce svůj komentář učinil ve spěchu v rámci momentálních emocí a výrok měl být formulován spíše tak, že P. S. je „jako nalitý“. Výrok směřoval ke kritice úrovně jeho projevu a nikoliv ke konstatování faktického stavu. Každý průměrný čtenář tak musí dané výroky jistě číst a chápat. Stejně jako každý bere s rezervou výkřiky fanoušků při fotbale či hokeji, jakož i jejich internetové komentáře k online sledování zápasů, stejně je třeba brát s rezervou i hodnocení politiků na internetu.
18. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** k tvrzenému zásahu do svobody projevu žalobce uvedl, že se při svém rozhodování řádně zabýval kolizí mezi základním právem na svobodu projevu a základním právem na ochranu cti a důstojnosti jednotlivce. Vycházel přitom z nálezu Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 2051/14, který stanovil pomocná kritéria pro posuzování kolize těchto dvou základních ústavních práv. Na základě toho dospěl mj. k závěru, že hodnotící soud žalobce nebyl politickým projevem kritizujícím osobu politicky činnou, který by se týkal jejího působení ve veřejné sféře. Výrok žalobce urážlivým způsobem hodnotil pouze způsob verbálního projevu P. S. Nešlo proto o kritiku, která by se věcně vztahovala k P. S. jako veřejně činné osobě a jeho působení ve veřejné sféře. Podle názoru žalovaného šlo o kritiku, která zasahovala do sféry soukromého života P. S. větší mírou než do sféry profesní, proto se zde neuplatnila povinná vyšší míra tolerance, která se jinak u veřejně činných osob předpokládá. Proto dospěl žalovaný k závěru, že předmětný hodnotový soud žalobce překračuje meze slušnosti nepřiměřenou expresivní formou.
19. K výkladu pojmu „jiné hrubé jednání“ žalovaný uvedl, že setrvává na svém závěru, že výrok „S. je nalitý“ zjevně překračuje meze slušnosti nepřiměřenou expresivní formou a má za to, že lze zveřejnění tohoto výroku považovat také za hrubé jednání, které není pouhou neslušností ve smyslu citovaného rozsudku Městského soudu v Praze. Na podporu svého tvrzení žalovaný uvedl, že Ústav pro jazyk český Akademie věd ČR ve své

internetové jazykové příručce Slovníku spisovného jazyka českého u slova „nalitý“ uvedl, že pokud je užito ve významu „opilý“, jde o zhrubělý výraz. Přičemž slovo „zhrubělý“ má dle téhož slovníku ve spisovném jazyce českém význam „drsný, obhroublý, nezdvořilý“ a jako příklady uvádí „zhrubělý výraz, vtip vulgární“.

20. **Žalobce v replice** s odkazem na nálezný Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 2051/14 citoval, že je třeba klasifikovat sporné výroky z hlediska, jestli mají charakter skutkového tvrzení či hodnotícího (hodnotového) soudu, neboť hodnotící soudy nepodléhají důkazu pravdy. Objektem skutkové podstaty přestupku není osobnost úřední osoby, nýbrž hladký výkon veřejné moci. Skutková podstata je speciální vůči přestupku ublížení na cti podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o některých přestupcích.
21. Žalovaný a městský úřad tak postavily své závěry na chybných úvahách a především se vztahují ke zcela jiné skutkové podstatě přestupku. Závěr žalovaného, že šlo o kritiku života P. S., je zcela rozporný s rozhodnutím. Z pouhého slovníkového výkladu nelze dospět k závěru, že výrok žalobce je možné považovat za hrubé jednání překračující meze slušnosti nepřiměřenou expresivní formou. Pojem hrubá urážka je soudní praxí vykládán jako zvláště urážející útok na čest, pověst, vážnost napadeného, například jako verbální útoky vulgární povahy, obdobné vyjádřením o inteligenci napadeného nebo užitím názvu některých zvířat. Ani jedno však v dané věci nebylo učiněno.
22. K naplnění skutkové podstaty by žalobce užil nepřiměřeně expresivních výrazů, jako například „nachcáný jako záchodová štětka“, „dojebaný jako Mostecko“, „vyndaný jako kuře z trouby“, „zmrskaný jako prasečí noha“, „je najeбанý“, „je v hajzlu“ ap. Výraz „je nalitej“ je pouze nespisovně užitý výraz slova „nalitý“, který má vyjadřovat stav, v jakém se žalobci P. S. v rámci všech souvislostí jevil. Podle žalobce nejde o natolik intenzivní výraz, kterým by bylo překročeno jeho právo na svobodu projevu a byla naplněna skutková podstata přestupku po formální i materiální stránce.
23. **Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
24. Soud zjistil ve vztahu k souzené věci **ze správního spisu** z vyrozumění Policie České republiky (dále jen „policie“) ze dne 14. 9. 2017, zaslané P. S., že jeho oznámení přestupku policie postoupila Magistrátu města Prostějova.
25. V otisku komunikace na stránkách Facebook je uvedeno: „M. F. S. je nalitej...“.
26. Z výtisku přístroje Dräger Alcotest ze dne 11. 9. 2017 v 19.46 h s uvedením jména P. S., s jeho datem narození a jménem policisty, soud zjistil výsledek dechové zkoušky 0 ‰.
27. Podle úředního záznamu policie ze dne 11. 9. 2017 podal P. S. vysvětlení, že téhož dne v 17.31 h od své dcery obdržel SMS zprávu, že na stránkách Facebook na skupině *Prostějov bez „cenzury“* se v diskusi pod článkem A. R. objevil komentář od osoby označené jako žalobce, který zde napsal, že P. S. je nalitej. Pana P. S. na tuto skutečnost upozornili dále F. S. a Z. Š. na stránkách Facebook. P. S. uvedl, že se jednáním žalobce cítí být ublížen na cti a zesměšněn, protože žádný alkohol a jiné návykové látky nepožil. Dechová zkouška v 18.23 h byla negativní.

28. Usnesením žalovaného ze dne 25. 10. 2017 byl projednáním a rozhodnutím ve věci pověřen Městský úřad Kojetín.
29. Městský úřad příkazem ze dne 28. 2. 2018 uznal žalobce vinným z přestupku proti veřejnému pořádku podle § 5 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích a uložil mu pokutu ve výši 2 000 Kč.
30. Po podání odporu městský úřad zjistil totožnost části svědků na stránkách Facebook prostřednictvím policie.
31. Žalobce v doplnění odporu uvedl obdobnou argumentaci jako v žalobě.
32. Součástí spisu je CD se záznamem předmětného jednání zastupitelstva a článek „Primátorka Prostějova prý falšovala zápis, pustil se do dalšího boje mladý aktivista“ ze serveru www.lidovky.cz.
33. Při ústním jednání u městského úřadu dne 23. 4. 2018 žalobce uvedl, že to opravdu napsal, ale také by chtěl uvést, že se vzápětí omluvil a tím to považoval za skončené. K dotazu městského úřadu, zda jsou mezi ním a panem S. nějaké osobní spory, žalobce uvedl, že ano. J. Č. již nad panem S. vyhrál tři spory. Jakub upozorňuje na špatnou práci prostějovského zastupitelstva, a tak je mezi jejich rodinami nevraživost. Pan S. se tak snaží touto cestou to vrátet. J. byl toho dne na zastupitelstvu města Prostějova a po nějaké době se vrátil domů. Pustili si v televizi přímý přenos ze zasedání zastupitelstva a zrovna tam mluvil pan S. Žalobce řekl, že je nalitej a stejnou věc napsal na Facebook, protože se mu zdálo, že je nalitý. K dotazu městského úřadu, co výrokem sledoval, žalobce uvedl, že nic. Prostě si to jen myslel. Po nějaké době žalobci napsala M. S., že nalitý není, že mu dával dýchnout ředitel městské policie a nato žalobce reagoval tak, že se omluvil. Zástupce žalobce očekával překvalifikaci přestupku a navrhl, aby si městský úřad na internetu vyhledal spojení J. Č. a Prostějov. J. Č. je mediálně známou osobností, která byla za své aktivity opakovaně oceněna různými cenami, je známým aktivistou v Prostějově a jeho aktivity vedly k několika správním řízením vůči zastupitelům a členům Rady města Prostějova s výsledkem sankce vůči těmto osobám. Naopak ze strany těchto osob směřovalo na nezletilého J. Č. několik trestních oznámení, pochopitelně bez nějakého negativního výsledku vůči J. Č. Zástupce se zeptal žalobce, proč na něho působil pan S. tak, že je pod vlivem alkoholu. Žalobce uvedl, že tak na něho působil proto, že se nepřiměřeně nahýbal do mikrofonu, mluvil neartikulovaně, ztrácel slova a vůbec jeho chování mu připadalo, že je pod vlivem alkoholu. K dotazu, zda viděl někdy nějaký jiný výstup pana S., žalobce uvedl, že pan S. vystupuje málo, ale viděl asi dvě zasedání zastupitelstva, kde vystoupil kde z něho takový pocit neměl. K dotazu, zda vybočoval projev pana S. na zastupitelstvu ze standardních projevů, žalobce uvedl, že z toho, co viděl, tak kromě tady tohoto vystoupení ne.
34. Při jednání byl přehráán záznam z 25. zasedání Zastupitelstva města Prostějova, a to časového úseku 3:41:50 až 3:46:05. Zástupce žalobce uvedl, že důvodem přehráání bylo to, aby bylo vidět, že pan S. mluvil při prvním projevu zcela normálně a při čtení připravovaného dokumentu měl zjevné problémy, z čehož dovodili, že kdokoliv sledoval zastupitelstvo, tak muselo být zřejmé, že pan S. nepožil alkohol a že taková poznámka byla jen kritika úrovně jeho čteného projevu.
35. P. S. ve své svědecké výpovědi uvedl, že na stránkách Facebook se objevil výrok, kde ho žalobce označil, že je „nalitý“ nebo „pod vlivem“ při jednání zastupitelstva v září 2017.

Tuto informaci svědkovi poslal jeden z členů skupiny *Prostějov bez „cenzury“*, teď už přesně neví, který, ale domníval se, že to byla paní S. Tento výrok odmítl a následně požádal přítomného ředitele městské policie, zda by mohl provést dechovou zkoušku na alkohol a ta byla negativní. Ihned po skončení zastupitelstva svědek navštívil příslušné oddělení policie, kde znovu podstoupil dechovou zkoušku a požádal o zaprotokolování. K dotazu městského úřadu, zda výrok, který byl o něm zveřejněn, měl nějaké následky, svědek uvedl, že pokud ví, tak se ohledně výroku rozpoutala diskuse na stránkách Facebook o tom, zda byl nebo nebyl pod vlivem. K dotazu městského úřadu, zda měl výrok negativní vliv na výkon funkce svědka nebo výkon zastupitelstva, svědek uvedl, že samozřejmě, když byl výrok zveřejněn prostřednictvím sociálních sítí v průběhu jednání zastupitelstva, tak mohl na veřejnosti vzbudit dojem, že snad požívá alkohol v průběhu jednání zastupitelstva. K dotazu městského úřadu, zda zaznamenal v souvislosti s výrokem ze strany veřejnosti takový negativní vliv, svědek uvedl, že byl dotazován ze strany některých občanů, zda je pravda, že byl pod vlivem alkoholu. Bylo to z řad veřejnosti, konkrétní jméno svědek neznal. Bylo to na ulici při osobním setkání a jednalo se o dva až tři případy. Svědek chápal, že musí jako politik snést vyšší míru kritiky, ale domníval se, že to již nebyla kritika. Výrok, který byl zveřejněn na stránkách Facebook, vnímal jako hrubou urážku a zesměšnění jeho osoby. K dotazu městského úřadu, zda měl výrok negativní vliv na výkon jeho funkce nebo výkon zastupitelstva, svědek uvedl, že ne. Jen to bylo nepříjemné. Výsledek dechové zkoušky u městské policie nemá, bylo to pouze z přístroje bez vytisknutí protokolu. K dotazu zástupce žalobce na politickou kariéru svědek uvedl, že v politice je od roku 1998, do roku 2002 byl členem Komise na podporu a rozvoj podnikání Rady města Prostějova, od roku 2002 dosud je zastupitelem a od roku 2008 je členem Rady města Prostějova, od roku 2015 náměstek primátorky města Prostějova a od 1. 3. 2010 do června 2010 byl poslancem parlamentu. K dotazu, kdy vstoupil do politiky a do jaké strany, svědek uvedl, že vstoupil do politiky v roce 1990, kdy se stal členem KSČM a od roku 1993 po rozdělení KSČM byl členem strany Demokratická levice. K dalším dotazům svědek uvedl, že počítal s tím, že bude vystupovat na veřejnosti a že bude vystaven přízni i kritice veřejnosti, kursy rétoriky vystupování na veřejnosti nepodstoupil a necítil tuto potřebu. Předmětný výrok svědek považoval „za hranou“. Svědek uvedl, že na tu část záznamu, kde mluvil, se nedíval. Po návrhu zástupce žalobce byl svědkovi přehrán záznam. Svědek k dotazu, zda je spokojen s vystoupením uvedl, že ano a doplnil, že občas se mu hůř mluví, protože víc jak rok mu chybí zub. K dotazu, zda si myslí, že čtený projev je v pořádku, že odpovídá úrovni zastupitele, svědek uvedl, že ano. K dotazu, zda trpí dyslexií, uvedl, že ne. Čtení mu nedělá problém, pouze chybějící zub, ten je jeho handicapem. Zástupce žalobce požádal, aby svědek dostal k přečtení text a ten svědek přečetl a zástupce poděkoval a doplnil, že úroveň čtení pana S. je kvalitní a z provedeného důkazu video záznamem bylo patrné, že když mluvil spatra, mluvil zřetelně a plynule, avšak při čteném projevu byl méně souvislý a někdy méně srozumitelný a zjevně vystupuje svou nekvalitou a úrovní z jinak kvalitního projevu jak pana S., tak dalších zastupitelů. Proto považují uštěpačnou poznámku, zda je „nalitý“, za naprosto nevinný vtíp a přiměřenou kritiku, která nijak neovlivnila probíhající zasedání zastupitelstva a každého, kdo zastupitelstvo sledoval, nemohla nijak uvést v omyl, ani pohoršit, protože viděli, že projev spatra, který pan S. měl, byl bezproblémový a strýzlivý. Danou poznámku tedy nelze vysvětlit jinak než jako konkrétní kritiku úrovně dané části projevu. Pan S. k tomu uvedl, že sice chápe, že to působí dojmem vtípné poznámky, ale z pohledu dlouhodobého

zájmu jak o jeho osobu a další příslušníky jeho rodiny ze strany žalobce toto nepovažuje za jednorázový vtíp.

36. Svědkyně Ing. M. S. k věci uvedla, že si všimla, že žalobce napsal na Facebook o P. S., že je opilej. Bylo to ve skupině *Prostějov bez „cenzury“*. Svědkyně na příspěvek reagovala tak, že si to nemyslí. Nezaznamenala, že by výrokem bylo nějak zastupitelstvo ovlivněno nebo mělo na něj negativní vliv. Možná se výrok dotkl pouze pana S. Svědkyni potom P. S. v době, kdy končila přestávka zastupitelstva, říkal, že za přítomnosti ředitele městské policie dýchal do přístroje a nic nenadýchal. Svědkyně výsledek zkoušky neviděla, ale napsala na Facebook, že zkoušku podstoupil s negativním výsledkem. Žalobce pak na to reagoval, že pokud to tak je, že se omlouvá. K dotazům zástupce žalobce, jak na ni působilo jednání pana S. na zastupitelstvu, na které reagoval žalobce, svědkyně uvedla, že úplně normálně, nic ji nepřekvapilo, takto hovoří běžně. Na dotaz, zda to považuje za kvalitní politický výstup, svědkyně uvedla, že šlo o běžný politický výstup pana S. Na dotaz, zda by se dal popsat tak, že občas špatně artikuluje a nesrozumitelně hovoří, svědkyně uvedla, že nic takového nezaznamenala a v té místnosti mu bylo docela dobře rozumět. Po přehrání záznamu svědkyně uvedla, že to byl standardní projev pana S.
37. Svědek Mgr. J. N. k věci uvedl, že ho pan náměstek S. požádal o provedení dechové zkoušky na přítomnost alkoholu v dechu, neboť údajně se na stránkách Facebook objevila zpráva, že je pod vlivem alkoholu. Proto svědek telefonicky přivolal službu konající hlídku a v předsáli požádal o předání přístroje Dräger. Pak odešel s panem náměstkem do vedlejší místnosti, kde provedl řádnou zkoušku. Protože se v daném případě nejednalo o výkon činnosti, kdy by osoba, která byla podrobena dechové zkoušce, mohla poškodit život, zdraví nebo majetek, nebyl proveden tisk kontrolního lístku. Naměřená hodnota kalibrovaného přístroje byla nula. K dotazu městského úřadu, zda svědek zaregistroval nějaké následky zveřejněného výroku, svědek uvedl, že pan S. byl rozhořčen a svědek Facebook nepoužívá, takže to nesledoval. K dotazu zástupce žalobce svědek uvedl, že se z titulu své funkce účastní každého zasedání zastupitelstva a že se na něho pan S. obrátil svým jménem. K dotazu, proč byla dechová zkouška provedena, když nebyl ohrožen život, zdraví a majetek, svědek uvedl, že pan S. v té době vykonával veřejnou funkci a z hlediska společenského a zejména politického považoval za nutné zkoušku provést a provedl ji ve smyslu zákona. K dotazu, zda existuje záznam o dechové zkoušce, svědek uvedl, že ne, nikdo u toho nebyl a on sám nemá žádný důvod uvádět nepravdu po řádném poučení. Na dotaz, proč zkoušku neprovedla přivolaná hlídka strážníků, svědek uvedl, že provádí zkoušky jen z taxativně uvedených důvodů v zákoně. K dotazu zástupce žalobce, zda šlo o soukromou aktivitu, svědek uvedl, že nikoliv, že důvody zkoušky vysvětlil, a kdyby o zkoušku požádal kterýkoliv zastupitel města, provedl by ji taktéž.
38. Svědek J. P. uvedl, že neví, o jaký příspěvek se jedná, protože první je už smazaný a nemá k němu co říct a pokud jde o ten druhý, ten se tam objevil až za 14 dní. Jak na první výrok reagoval, už neví. K předmětnému výroku svědek sdělil, že ho vnímal „tak, asi že je ožralej, protože určitě ne že vypil hodně vody“. Svědek si už nepamatoval, zda si záznam pustil. Po přehrání záznamu svědek uvedl, že na něj projev nepůsobí tak, jak vypovídá výrok, ale spíš tak, že je „nalitej tou vodou“.
39. Svědkyně L. Z. k věci uvedla, že příspěvek už asi nelze ani dohledat. Ona asi reagovala tak, že tam napsala, jak někdo může někoho obvinít z něčeho, pro co nemá podklad a že si nemyslí, že je to správné. K dotazu městského úřadu, zda si na základě příspěvku na Facebooku pouštěla záznam ze zasedání zastupitelstva, uvedla, že ne. Zda měl příspěvek

negativní vliv, to neví, nic nezaznamenala, ale podle ní, když je člověk v politické funkci, může mu to uškodit. Ví, že měl pan S. podstoupit dechovou zkoušku a v médiích četla, že byla negativní. Po přehrání záznamu k dotazu, zda jí to připadá jako kvalitní politický projev, svědkyně uvedla, že nemá právo soudit, zda je či nikoliv a proč by ho měla soudit. K dotazu na rétorickou stránku, zda byla správná a kvalitní, svědkyně uvedla, že jí nepřipadlo, že by to neměl být politický projev, ona mu rozuměla a neví, jaký to má vztah k tomu, proč byla předvolána. Pana S. nezná, asi před 25 lety jí prodával žaluzie a nezná jeho projevy.

40. Svědek L. A. uvedl, že si to moc nepamatuje, v té době psával hodně komentářů, má i screeny. Zná P. S. i žalobce. Napsal něco ve smyslu, že se ty příspěvky medializují i v jiném tisku. Zda měl výrok nějaký negativní vliv na výkon funkce pana S. nebo zastupitelstva, to neví. Jemu jen volala policie a pak mu přišel dopis. Když se ve skupině výrok objevil, tak si kvůli tomu nepouštěl zmíněné zasedání. Skupinu bere jako skupinu pro pobavení. Na té skupině se urážejí všichni, kdyby se měl kvůli tomu také urážet, tak sedí na přestupkových komisích pořád a nedělá nic jiného. Skupinu opustil, lidi ho tam „srali“, jeden nadává druhému. Po přehrání záznamu a dotazu, jak na něj působí projev pana S., svědek uvedl „jakože, jestli je ožralej? Na mě působí, že žvatlal, ale ožralý mně nepřipadá. Hlava by se mu kymácela víc“. K dotazu, zda vyjádření žalobce, že je pan S. nalitý bral vážně, svědek uvedl, že ne, nebral. Skupina je pro pobavení. Kdyby tam bral něco vážně, tak by seděl furt u komisí. Někteří lidé mají tu náuru prostě slabší. Těch komentářů tam bylo mraky. K dotazu žalobce, odkud má ty screeny, svědek uvedl, že od P. S. Na dotaz, zda vybočoval příspěvek žalobce od ostatních příspěvků, svědek uvedl, že „tam všichni nadávají všem, takže nevybočoval; ať tam dá člověk cokoliv, tak se tam pohádají“.
41. Městský úřad dne 9. 5. 2018 vyrozuměl žalobce o změně v popisu a kvalifikaci skutku a o shromáždění podkladů pro vydání rozhodnutí. Podle vyrozumění se přestupku proti veřejnému pořádku podle § 5 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích měl žalobce úmyslně dopustit tím, že měl dne 11. 9. 2017 kolem 17:21 h v průběhu přímého přenosu 25. zasedání Zastupitelstva města Prostějova napsat prostřednictvím sociální sítě Facebook ve skupině *Prostějov bez „cenzury“* o členu Zastupitelstva města Prostějova P. S., který se tohoto zasedání zastupitelstva aktivně účastnil, nepravdivý výrok: „S. je nalitej...“, čímž znevažil postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci.
42. **Městský úřad v rozhodnutí o přestupku** uvedl, že vycházel ze spisového materiálu, záznamu o dechové zkoušce, výpovědi žalobce, vyjádření jeho zástupce, výpovědi svědků a dále z videozáznamu s projevem P. S.
43. Objektem předmětné skutkové podstaty přestupku je řádný výkon veřejné moci a je zde zájem státu na zajištění ochrany příslušných úředních osob. Podle § 127 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „trestní zákoník“), se mj. za úřední osoby považují členové zastupitelstva. Jednání žalobce spočívající v uveřejnění předmětného nepravdivého výroku prostřednictvím sociální sítě ve facebookové skupině *Prostějov bez „cenzury“* při online přenosu zasedání zastupitelstva o jednom z členů zastupitelstva je možno považovat za znevažující a v rozporu s obecně uznávanými pravidly chování ve společenských vztazích.
44. K námitce žalobce, že nebyl narušen výkon veřejné moci, neboť jednání zastupitelstva nebylo nijak narušeno, a to ani na dálku, jelikož nebyl přítomen výkonu pravomoci úřední

osoby, městský úřad uvedl, že ke znevážení postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci dojde v návaznosti na výkon této pravomoci. Je tedy nerozhodné, zda je pachatel přítomen na stejném místě jako úřední osoba nebo se nachází jinde. Postačí, když znevážení „je přítomno“. Objekt a objektivní stránka skutkové podstaty přestupku byly naplněny, neboť pro hladký a nerušený výkon veřejné moci je nezbytné zajištění dostatečné autority a vážnosti úředních osob, které reprezentují při výkonu své pravomoci orgánu veřejné moci, jemuž je poskytována ochrana. Ke znevážení postavení úřední osoby došlo v návaznosti na výkon její pravomoci.

45. K připomínce žalobce, že jako postižený by mělo vystupovat Zastupitelstvo města Prostějova, neboť v případě dané skutkové podstaty je postiženým orgánem, přičemž P. S. se však obrátil na příslušné orgány jako fyzická osoba, když se jednáním žalobce cítil být ublížen na cti a zesměšněn, městský úřad uvedl, že podle § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky správní orgán zahájí řízení o každém přestupku, který zjistí a postupuje v řízení z moci úřední. V daném případě nebyly naplněny všechny znaky skutkové podstaty přestupku podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o některých přestupcích, jehož se dopustí ten, kdo jinému ublíží na cti tím, že ho zesměšní nebo jiným způsobem hrubě urazí. Předmětný výrok by mohl dosahovat intenzity hrubé urážky nebo zesměšnění, avšak zazněly by v situaci, kdyby P. S. vystupoval jako soukromá osoba. P. S. však v daném okamžiku vykonával svoji pravomoc a vystupoval jako osoba úřední. Podle městského úřadu má skutková podstata přestupku podle § 5 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích přednost před skutkovou podstatou podle § 7 odst. 1 písm. a) téhož zákona, neboť inkriminovaný výrok je možné považovat spíše za bagatelní ve vztahu k veřejně činné osobě, u níž je předpokládána vyšší míra tolerance k takovýmto jednáním, ve vztahu k orgánu veřejné moci, který úřední osoba při výkonu své pravomoci reprezentuje však již nikoliv.
46. Podle městského úřadu žalobci bylo prokázáno úmyslné zavinění, a to úmysl nepřímý. Byl naplněn i materiální znak přestupku, protože jednání žalobce není možné považovat pouze za nevhodné, ale již za společensky škodlivé. Výrok, který byl zveřejněn, byl nepravdivý a jeho obsah byl schopný vyvolat negativní účinky nejen v době svého zveřejnění, ale i do budoucna. Městský úřad při posuzování věci vycházel i z tvrzení žalobce, že na něho projev P. S. působil tak, že je pod vlivem alkoholu, a proto výrok zveřejnil, kdy tak činil v mezích svého práva na svobodu projevu.
47. V daném případě tento výrok nevyjadřoval subjektivní hodnocení, které by bylo učiněno v mezích práva na svobodu projevu, ale šlo o skutkové tvrzení, které bylo nepravdivé a tuto mez tak překročilo. Je nepřijatelné, aby ze strany občanů docházelo k verbálním, případně fyzickým útokům proti úředním osobám, které při výkonu své pravomoci reprezentují orgán veřejné moci. Pro zajištění udržení pořádku ve společnosti je důležité dodržovat určitá pravidla chování a nesnižovat vážnost a autoritu orgánů veřejné moci ve společnosti. Tím, že žalobce v průběhu online vysílání zasedání zastupitelstva prostřednictvím sociální sítě Facebook nařkl člena zastupitelstva z jednání pod vlivem alkoholu, znevážil postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci, neboť výrok, který byl nepravdivý, je takových následků schopen. Prostřednictvím sociální sítě Facebook žalobce oslovil širokou veřejnost, jednal v pozdních odpoledních hodinách, tedy v době, kdy je předpoklad vyššího počtu sledovanosti, což závažnost jednání žalobce zvyšuje. To městský úřad hodnotil jako přitěžující okolnost.

48. Žalobce spáchal přestupek aktivním konáním, což je závažnější forma zavinění oproti zavinění z nedbalosti. To městský úřad vyhodnotil jako přítěžující okolnost.
49. Ze spisu nevyplynula plánovanost jednání žalobce. Tato skutečnost byla vyhodnocena jako polehčující, stejně jako skutečnost, že jednáním žalobce nebyla způsobena majetková škoda a žalobce nebyl za obdobné jednání projednáván před správním orgánem. K připomínce žalobce, že se za výrok omluvil a navíc se P. S. zcela nediplomaticky vyjadřoval k osobě žalobce a sám tak zcela diskvalifikuje jakékoliv úvahy o své vážnosti, městský úřad uvedl, že vyslovením omluvy není možno se z protiprávního jednání vyvinit. Omluvu však městský úřad posoudil jako okolnost polehčující.
50. Odvolací námitky byly obdobné jako žalobní.
51. **Žalovaný v rozhodnutí o odvolání** shledal soulad rozhodnutí městského úřadu a postupů jeho vydání předcházejících s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen "správní řád"), správnou právní kvalifikaci a dostatečné odůvodnění. Žalovaný neshledal důvod ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.
52. Z vedeného přestupkového řízení vyplynulo, že není pochyb o tom, že se skutek stal, žalobce se k jeho spáchání přiznal. Podle žalobce však nebyly naplněny formální znaky ani materiální znak skutkové podstaty přestupku.
53. Objektem skutkové podstaty předmětného přestupku je veřejný pořádek, druhovým objektem pak hladký výkon veřejné moci prostřednictvím úředních osob. Objektivní stránkou skutkové podstaty přestupku je znevážení postavení úřední osoby. „Znevážení“ je tzv. neurčitý právní pojem. Správní orgán je povinen správním uvážením vyhodnotit, zda konkrétní situace (řešený výrok žalobce) je v tomto neurčitém právní pojmu zahrnuta a tedy zda je obsah daného neurčitého právního pojmu naplněn. Objektivní stránka skutkové podstaty přestupku je dále specifikovaná tím, že ke znevážení musí dojít při výkonu pravomoci této úřední osoby.
54. Není pochyb o tom, že P. S. jako člen zastupitelstva je úřední osobou ve smyslu § 5 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích a § 127 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku. Nelze přisvědčit námitce žalobce, že v případě předmětného přestupku je postiženým orgánem zastupitelstvo města. Žalovanému není zřejmé, na čem žalobce tento svůj názor staví, když ve skutkové podstatě předmětného přestupku je výslovně uvedena úřední osoba a nikoliv „postižený orgán“. Předmětný přestupek může být z podstaty věci spáchán vůči individuálně určené (úřední) osobě, nikoliv vůči zastupitelstvu jako kolektivnímu orgánu.
55. Výše uvedené souvisí s námitkou žalobce, že skutek nenaplnil znak skutkové podstaty přestupku – objekt. Objektem (chráněným zájmem) předmětného přestupku je hladký výkon veřejné moci prostřednictvím úředních osob. Z důvodové zprávy k zákonu o některých přestupcích plyne, že účelem právní úpravy předmětného přestupku je zajištění ochrany zájmu na udržení vážnosti a autority orgánů veřejné moci, jednajících prostřednictvím příslušných úředních osob. Z toho plyne, že smyslem právní úpravy předmětného přestupku je zájem společnosti na ochraně konkrétních úředních osob, které jsou nositeli a vykonavateli veřejné moci. Znevážení postavení konkrétní úřední osoby je pak druhotně také „útokem“ na orgán veřejné moci, který dotčená úřední osoba představuje. Podle žalovaného objekt předmětného přestupku (hladký výkon veřejné moci)

byl výrokem žalobce zasažen, když expresivní formou vyjádření dotčeného výroku zasáhl vážnost a autoritu P. S.

56. Člen zastupitelstva vykonává svou pravomoc typicky při zasedání zastupitelstva obce (například vystoupením s příspěvkem nebo hlasováním). K narušení veřejného pořádku může přitom dojít i takovým jednáním, k němuž nedochází na veřejnosti, ale v soukromí, pokud následek takového jednání narušuje veřejný pořádek (Jemelka, Vetešník: Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich; Zákon o některých přestupcích. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017).
57. Speciální znak skutkové podstaty vyjádřený slovním spojením „při výkonu její pravomoci“ je nutné chápat věcně, nikoliv časově, a tedy znak je naplněn, když je dána věcná souvislost jednání žalobce (spočívající ve znevážení postavení úřední osoby) s výkonem pravomoci této úřední osoby, nikoliv když ke znevážení dochází ve stejný časový moment, ve kterém úřední osoba vykonává svou pravomoc.
58. Uvedenému výkladu nasvědčuje také § 127 odst. 2 trestního zákoníku, podle kterého k trestní odpovědnosti a ochraně úřední osoby se podle jednotlivých ustanovení trestního zákona vyžaduje, aby trestný čin byl spáchán v souvislosti s její pravomocí a odpovědností. Podobně se v odborné literatuře vyjadřuje také JUDr. P. M.: Současně není rozhodné, pokud by ke znevážení došlo například mimo úřední hodiny nebo písemný projev byl zaslán na soukromou poštovní nebo e-mailovou adresu, souvisí-li s výkonem pravomoci (M. P.: Ochrana důstojnosti úřadu. Právní rozhledy. 2018, č. 11, s. 400 - 401).
59. Z těchto důvodů žalovaný nepřisvědčil námitce žalobce, že k naplnění skutkové podstaty nemohlo vůbec dojít, protože žalobce nebyl přítomen výkonu pravomoci úřední osoby. Obdobný význam má i další námitka žalobce, že nemohl ovlivnit, kde si kdo přečte jeho komentář na stránkách Facebook, a proto nemůže být postihován za to, že si P. S. čte na zastupitelstvu Facebook. Není rozhodné, že komentář žalobce na stránkách Facebook byl zveřejněn ještě v době konání zastupitelstva, ani není rozhodné, kde a kdy se P. S. s tímto komentářem seznámil. Skutkem, o kterém je vedeno přestupkové řízení, je napsání a zveřejnění výroku „S. je nalitej...“ na stránkách Facebook, nikoliv jeho čtení panem S.
60. K námitce žalobce, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je nedostatečné a neurčité a není zřejmé, co má městský úřad na mysli výrazem „přítomno“, žalovaný konstatoval, že z kontextu dané části textu odůvodnění je zřejmé, že městský úřad tak vyjádřil právní názor, že jde o věcnou souvislost znevážení postavení úřední osoby s pravomocí této úřední osoby, nikoliv o souvislost časovou. Tedy že stačí, že ke znevážení došlo (dotčený písemný projev vznikl, znevažující jednání je v něm obsaženo a tedy je znevážení v tomto projevu přítomno).
61. K námitkám žalobce, že jednání zastupitelstva nebylo nijak narušeno, a to ani na dálku, žalovaný uvedl, že znakem skutkové podstaty předmětného přestupku není následek spočívající v narušení výkonu pravomoci úřední osoby, a proto není tato okolnost v daném případě relevantní (že výrok jakkoliv – natož negativně – neovlivnil pana S. ani zasedání zastupitelstva). Intenzita, respektive míra intenzity následku projednávaného přestupku znevážení postavení úřední osoby nemá vliv na posouzení, zda byla naplněna skutková podstata předmětného přestupku. Jinými slovy, zákonnou podmínkou odpovědnosti za předmětný přestupek není, že výkon pravomoci úřední osoby byl reálně jednáním žalobce dotčen (narušen).

62. Stejně tak podobná námitka žalobce, že dotčený výrok neměl výrazný, intenzivní vliv na pana S., že z řízení ani nevyplynula žádná psychická, pracovní či jiná jeho újma a že výrok byl pro pana S. pouze nepříjemný, je irelevantní. Chráněným objektem dotčeného přestupku není totiž osobnost úředníka jakožto fyzické osoby, ale zájem na zajištění řádného výkonu veřejné moci, a to tím, že je udržována autorita úředních osob (viz citovaný článek JUDr. P. M.). Okolnost, zda znevažování postavení mělo faktický vliv na danou úřední osobu či zda jí přivodilo nějakou újmu, není znakem skutkové podstaty předmětného přestupku a není pro posouzení odpovědnosti za předmětný přestupek relevantní.
63. K námitce žalobce, že pan S. uvedl, že to na výkon jeho funkce nemělo negativní vliv, jen považuje výrok za hrubou urážku a zesměšnění jeho osoby, žalovaný uvedl, že není rozhodné, zda úřední osoba subjektivně pociťuje učiněný projev jako znevažující; rozhodné je, může-li tento následek reálně vyvolat (viz citovaný článek JUDr. P. M.). Subjektivní hodnocení jednání žalobce úřední osobou není pro posouzení naplnění pojmu „znevažující“ pro správní orgán určující a jednání žalobce musí podrobit objektivnímu zkoumání a na základě něj pak vyslovit vlastní právní hodnocení.
64. S výše uvedenou námitkou souvisí i další okolnost uvedená žalobcem v odvolání, a to, že se P. S. nediplomaticky vyjadřoval ve stejné facebookové skupině k osobě žalobce. Tato okolnost dokresluje (pravděpodobně napjaté) vztahy mezi žalobcem a P. S., avšak pro posouzení řešeného skutku nemůže mít vliv, skutek musí být posouzen objektivně, respektive zda objektivně je nebo není znevažující, a to bez ohledu na spory mezi žalobcem a P. S.
65. K námitce absence materiálního znaku přestupku žalovaný uvedl, že předmětný výrok byl objektivně způsobilý urazit na cti a lze ho hodnotit jako útok na čest a vážnost úřední osoby. Žalovaný vzal v potaz celou situaci a dospěl k závěru, že použitý výraz (nalitej) je svou expresivností v nepoměru k cíli kritiky, respektive takto vyjádřená kritika projevu P. S. je nepřiměřená posuzovanému jednání kritizovaného (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 1. 2008, sp. zn. 30 Cdo 1241/2007). Předmětný výrok žalobce je hrubou urážkou, jelikož vybočil z mezí obecně uznávaných pravidel slušnosti (srov. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 2289/212, na který také žalobce ve svém odvolání poukázal).
66. Žalovaný se ztotožnil s názorem městského úřadu, že výrok žalobce překročil meze svobody projevu a nelze ho považovat za přípustnou kritiku, protože nesplnil kritérium přiměřenosti co do formy. Žalobce má jistě právo kritizovat projev zastupitele jako úřední osoby, ale způsob vyjádření jeho subjektivního názoru na tento projev nelze v daném případě považovat za přiměřený.
67. Žalobce také v odvolání namítal, že jeho výrok nebyl skutkovým tvrzením, jak uvedl městský úřad, ale hodnotovým soudem (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 608/2007). S přihlédnutím k celé situaci a výpovědi žalobce, který uvedl, že smyslem výroku bylo poukázání na způsob projevu pana S., přisvědčuje žalovaný námitce žalobce a má za to, že předmětný výrok je hodnotovým soudem. Nicméně tento hodnotový soud překročil meze slušnosti a jeho intenzita není adekvátní ve vztahu ke kritizované skutečnosti (srov. nález Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1511/13). Předmětný hodnotový soud žalobce zjevně překročil meze slušnosti nepřiměřenou expresivní formou.

68. K otázce pravdivosti (tedy námitce žalobce, že nekonstatoval fakta, ale kritizoval úroveň projevu) žalovaný uvedl, že v daném případě je nutné rozlišit fakt, že pan S. v okamžiku, který žalobce svým výrokem komentoval, opilý prokazatelně nebyl, od skutečnosti, zda jeho projev působil dojmem, že pod vlivem alkoholu skutečně byl, což je onen hodnotový soud, čili subjektivní názor žalobce. Tuto skutečnost totiž nelze pomocí dokazování zjistit a pravdivost tvrzení žalobce je tedy neověřitelná. Okolnost, že se žalobce ve svém hodnotícím soudu mýlil, nemá vliv na právní závěr žalovaného o nepřiměřené expresivnosti jeho výroku.
69. Z výše uvedeného vyplývá, že materiální znak předmětného přestupku byl naplněn čili že společenská škodlivost (byť nepatrná) řešeného jednání žalobce byla dána.
70. Žalovaný nesouhlasil ani s tvrzením žalobce, že městský úřad nesprávně přehodnotil skutkovou podstatu přestupku - původně podle § 7 odst. 1 písm. a), následně podle § 5 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích. Tato překvalifikace odpovídá odůvodnění rozhodnutí o přestupku. Pan S. v daném okamžiku, ke kterému se skutek vztahuje, vykonával svoji pravomoc a vystupoval jako osoba úřední a nikoliv jako osoba soukromá. Předmětná skutková podstata je speciální skutkovou podstatou vůči skutkové podstatě přestupku proti občanskému soužití.
71. Jak uvedl městský úřad, v případě, že by šlo o přestupek proti občanskému soužití, pan S. jako veřejně činná osoba by musel mít vyšší míru tolerance k uvedenému jednání a inkriminovaný výrok by bylo možno považovat spíše za bagatelní. Jelikož však dotčený výrok směřoval vůči orgánu veřejné moci, který úřední osoba při výkonu své pravomoci reprezentovala, nelze ho podle názoru městského úřadu za bagatelní považovat. Jinými slovy, městský úřad měl za to, že v případě předmětného přestupku se právní předpoklad větší tolerance neuplatní. Tento názor vyšel z rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 32 Cdo 2289/2012, který tento benevolentnější přístup k posouzení meze přípustnosti skutkových tvrzení a hodnotících soudů předpokládá u politiků a ostatních veřejných osob. Podle žalovaného ne každá úřední osoba musí být současně veřejnou osobou. V daném případě je evidentní, že pan S. takovou veřejnou osobou, respektive politikem je, jak ostatně namítl i žalobce ve svém odvolání. Nicméně je nutno konstatovat, že se žalovaný neztotožnil s uvedeným názorem městského úřadu a má za to, že i v případě předmětného přestupku se uplatní názory vyjádřené v ustálené judikatuře, týkající se požadavku vyšší míry tolerance kritiky u veřejných osob. Avšak v daném případě výrok překročil míru přiměřené kritiky, a proto ho nebyl pan S. povinen tolerovat.
72. Žalobce se vyjádřil k vystoupení pana S. na zasedání zastupitelstva a hodnotil ho jako neprofesionální, a to v té míře, že mohlo oprávněně vzbudit dojem, že je pod vlivem alkoholu, ačkoliv ve skutečnosti nebyl. Toto je nutno brát k jeho tíži, protože projev pana S. tak působil. K tomu žalovaný uvedl, že to, zda žalobce vnímal projev pana S. oprávněně jako projev učiněný pod vlivem alkoholu či nikoliv, není v dané věci vůbec rozhodující. Podstatné je, jaká slova použil k vyjádření toho, jak na něj projev S. působil.
73. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
74. Soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel z ustálené judikatury Ústavního soudu týkající se svobody projevu, která byla v posuzovaném případě stěžejní.
75. Svoboda projevu patří mezi základní politická práva. Podle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) **svoboda projevu** a právo na informace jsou zaručeny.

76. Podle čl. 17 odst. 2 Listiny **každý má právo vyjadřovat své názory** slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace bez ohledu na hranice státu.
77. Podle čl. 17 odst. 4 Listiny **svobodu projevu** a právo vyhledávat a šířit informace **lze omezit zákonem, jde-li o** opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti.
78. Pokud jde o výklad svobody projevu, Ústavní soud totiž ve své dosavadní rozhodovací praxi ustáleně vyžaduje, aby soudy braly v potaz, zda sporné výroky mají charakter skutkového tvrzení či hodnotícího (hodnotového) soudu [srov. kupř. nález sp. zn. I. ÚS 156/99 ze dne 8. 2. 2000 (N 19/17 SbNU 133), nález sp. zn. IV. ÚS 146/04 ze dne 4. 4. 2005 (N 71/37 SbNU 9) či nález sp. zn. I. ÚS 367/03 ze dne 15. 3. 2005 (N 57/36 SbNU 605)], což je požadavek plně korespondující též s rozhodovací praxí ESLP (srov. rozsudek ve věci Lingens proti Rakousku ze dne 8. 7. 1986, stížnost č. 9815/82, § 46). Uvedené rozlišení je z ústavního hlediska důležité zejména proto, že samy hodnotící soudy nepodléhají důkazu pravdy, zatímco oprávněnost skutkových tvrzení je do značné míry determinována jejich pravdivostí. Jinými slovy, „presumpcí dovolené kritiky (presumpcí ústavní konformity) je chráněn toliko hodnotící úsudek, nikoli tvrzení faktů, která v míře, v níž sloužila za základ kritiky, musí naopak důkazně prokazovat kritik sám“ [srov. nález sp. zn. IV. ÚS 23/05 ze dne 17. 7. 2007 (N 111/46 SbNU 41), obdobně srov. rozsudek ESLP ze dne 17. 12. 2004 ve věci Pedersen a Baadsgaard proti Dánsku, stížnost č. 49017/99, odst. 76].
79. V posuzovaném případě se soud přiklání tomu, že šlo o hodnotící soud a dále, že šlo zjevně o otázky týkající se politiky, resp. věcí veřejných. Právě v kontextu debaty o věcech veřejných, resp. politických, poskytuje Ústavní soud i ESLP názorům zaznívajícím v takovýchto debatách velmi silnou ochranu. Svoboda projevu totiž představuje „jeden ze základních pilířů demokratické společnosti, jednu ze základních podmínek jejího pokroku a rozvoje každého jednotlivce“, přičemž „se vztahuje nejen na ‚informace‘ a ‚myšlenky‘, které jsou přijímané příznivě či jsou považovány za neškodné či bezvýznamné, ale i na ty, které zraňují, šokují nebo znepokojují“ (srov. rozsudek ESLP Handyside proti Spojenému království ze dne 7. 12. 1976 č. 5493/72, § 48).
80. V této souvislosti se Ústavní soud vyjádřil tak (srov. nález sp. zn. II. ÚS 2051/14 ze dne 3. 2. 2015 (N 23/76 SbNU 325), že „základní právo na svobodný projev je třeba považovat za konstitutivní znak demokratické pluralitní společnosti, v níž je každému dovoleno vyjadřovat se k věcem veřejným a vynášet o nich hodnotící soudy. Věcí veřejnou jsou veškeré agendy státních institucí, jakož i činnost osob působících ve veřejném životě, tj. např. činnost politiků místních i celostátních, úředníků, soudců, advokátů, popř. kandidátů či čekatelů na tyto funkce; věcí veřejnou je ovšem i umění včetně showbyznysu a dále vše, co na sebe upoutává veřejnou pozornost. Tyto veřejné záležitosti, resp. veřejná činnost jednotlivých osob, mohou být veřejně posuzovány. Při kritice veřejné záležitosti vykonávané veřejně působícími osobami platí z hlediska ústavního presumpce o tom, že jde o kritiku dovolenou. Jde o výraz demokratického principu, o výraz participace občanské společnosti na věcech veřejných“ [srov. nález sp. zn. IV. ÚS 23/05 ze dne 17. 7. 2007 (N 111/46 SbNU 41)].

81. S tím úzce souvisí další důležité kritérium, které je nutno při vyvažování svobody projevu a osobnostních práv brát v potaz, a to status osoby, která je kritikou dotčena. Obecně platí, že **limity přijatelné kritiky jsou širší u politiků než u soukromých osob**. Jak konstantně judikuje ESLP, politici se na rozdíl od soukromých osob nevyhnutelně a vědomě podrobují důkladné kontrole každého svého slova a činu ze strany novinářů i ze strany široké veřejnosti, a v důsledku toho musí prokázat vyšší míru tolerance (srov. rozsudky Lingens proti Rakousku ze dne 8. 7. 1986 č. 9815/82, § 42, nebo Incal proti Turecku ze dne 9. 6. 1998 č. 22678/93, § 54). Pojem „politik“ je ze strany ESLP vykládán nejen jako politik působící na úrovni celostátní, ale i na úrovni regionální a místní (srov. rozsudek Kwiecień proti Polsku ze dne 9. 1. 2007 č. 51744/99, § 52). V souladu s přístupem ESLP uvedl též Ústavní soud, že „práva na ochranu osobnosti se mohou samozřejmě domáhat i politikové a ostatní veřejně činné osoby, měřítko posouzení skutkových tvrzení a hodnotících soudů jsou však v jejich případech mnohem měkčí ve prospěch novinářů a jiných původců těchto výroků“ [nález sp. zn. IV. ÚS 146/04 ze dne 4. 4. 2005 (N 71/37 SbNU 9)], resp. že „osoby veřejně činné, tedy politici, veřejní činitelé, mediální hvězdy aj., musí akceptovat větší míru veřejné kritiky než jiní občané“ [nález sp. zn. I. ÚS 367/03 ze dne 15. 3. 2005 (N 57/36 SbNU 605)]. Z hlediska míry přípustné expresivity hodnotových soudů pak konstatoval Ústavní soud již ve své rané judikatuře, že „veřejně šířená stanoviska by zásadně neměla vybočit z mezí v demokratické společnosti obecně uznávaných pravidel slušnosti, neboť jinak by ztratila charakter korektního úsudku nebo komentáře a jako taková by se mohla ocitnout mimo meze ústavní ochrany“ [srov. nález sp. zn. III. ÚS 359/96 ze dne 10. 7. 1997 (N 95/8 SbNU 367)].
82. Jak již však bylo shora naznačeno, Ústavní soud postupně precizoval kritéria, podle kterých se přípustnost či nepřípustnost hodnotových soudů posuzuje. Ve veřejné či politické debatě jsou i názory nadnesené a přehánějící ústavně chráněnými [srov. nález sp. zn. I. ÚS 367/03 ze dne 15. 3. 2005 (N 57/36 SbNU 605)]. V nálezu sp. zn. I. ÚS 453/03 ze dne 11. 11. 2005 (N 209/39 SbNU 215) pak Ústavní soud shrnul, že „i přehánění a nadsázka, byť by byly i tvrdé, nečiní samy o sobě projev nedovoleným. Ani nepřipadnost názoru kritika z hlediska logiky a podjatost kritika nedovolují samy o sobě učinit závěr, že kritik vybočil z projevu, který lze označit za přiměřený. Pouze v případě, že jde o kritiku věcí či jednání osob veřejných, která zcela postrádá věcný základ a pro kterou nelze nalézt žádné zdůvodnění, je třeba považovat takovou kritiku za nepřiměřenou. Při tom je třeba vždy hodnotit celý projev uskutečňující se ve formě literárního, publicistického či jiného útvaru, nikdy nelze posuzovat toliko jednotlivý vytržený výrok anebo větu“ [podobně srov. též nález sp. zn. IV. ÚS 23/05 ze dne 17. 7. 2007 (N 111/46 SbNU 41)].
83. Pokud jde o kritiku ve vztahu k veřejně činným osobám, je nutno vždy rovněž zvážit, zda je při kritice konkrétní osoby zasaženo do její profesní sféry či sféry soukromého života. Pokud totiž kritika zasahuje výlučně či převážně sféru profesní, je chráněna více než kritika zasahující do sféry soukromé [srov. např. rozsudek ESLP Dalban proti Rumunsku ze dne 28. 9. 1999 č. 28114/95, § 50].
84. Na základě shora uvedeného vytvořil Ústavní soud následující obecnější východiska. Při řešení kolize mezi základním právem na svobodu projevu a základním právem na ochranu důstojnosti a cti jednotlivce musí být brána v potaz zejména 1. povaha výroku (tj. zda jde o skutkové tvrzení či hodnotový soud), 2. obsah výroku (např. zda jde o projev „politický“ či „komerční“), 3. forma výroku (zejména nakolik je předmětný výrok expresivní, či dokonce vulgární), 4. postavení kritizované osoby (např. zda jde o osobu veřejně činnou, či

dokonce o osobu aktivní v politickém životě, případně o osobu veřejně známou - typicky „hvězdy showbyznysu“), 5. zda se výrok (kritika) dotýká soukromé či veřejné sféry této kritizované osoby, 6. chování kritizované osoby (např. zda kritiku sama „vyprovokovala“ či jak se posléze ke kritice postavila), 7. kdo výrok pronáší (např. zda se jedná o novináře, běžného občana, politika apod.) a konečně 8. kdy tak učiní (tzn. např. jaké měl či mohl mít jeho autor v daný okamžik k dispozici konkrétní údaje, z nichž vycházel, a v jaké situaci tak učinil). Každý z těchto faktorů hraje jistou roli při hledání spravedlivé rovnováhy mezi základními právy stojícími v kolizi, ovšem jejich relativní váha závisí vždy na jedinečných okolnostech každého případu. Zároveň Ústavní soud zdůraznil, že tento výčet relevantních faktorů není taxativní; v úvahu musí být vždy vzat celkový kontext věci a ve specifických případech mohou být významné i okolnosti, jež nelze do žádné z právě zmíněných kategorií zařadit.

85. Ústavním soudem vytvořenou analýzu faktorů relevantních pro posouzení svobody projevu v projednávané věci lze proto shrnout následovně. Předmětný výrok byl hodnotovým soudem. Výrok komentoval úroveň projevu pana S. Byť bylo později prokázáno, že předmětný výrok z hlediska skutkového stavu a objektivní reality byl v určitých ohledech zavádějící a nepřesný, nelze jej bez dalšího považovat za znevážení úřední osoby, a to i s ohledem na skutečnost, že se žalobce panu S. následně omluvil, čímž byl v tomto rozsahu zásah do jeho osobnostních práv zhojen.
86. Další relevantní faktory, které soud zohlednil při odpovědi na otázku, zda došlo ke znevážení úřední osoby a porušení svobody projevu, přitom hovoří ve prospěch upřednostnění svobody projevu žalobce. Předmětný výrok byl totiž politickým projevem kritizujícím osobu politicky činnou a týkal se jejího působení ve veřejné sféře. Projev byl sice poněkud expresivní a jistě by se tak žalobce obecně vyjadřovat neměl, avšak tento výrok nevybočil z obvyklé úrovně kritiky, zejména na internetu (což jako negativní avšak častý společenský jev výstižně zhodnotil svědek L. A. – viz bod 40 tohoto rozsudku). Sám pan S. přitom s ohledem na své vystupování a zejména na své působení ve veřejném životě mohl očekávat, že bude veřejně kritizován. S ohledem na postavení žalobce jako běžného občana rovněž nelze učinit závěr, že by si měl při ověřování pravdivosti výroku počínat s větší péčí.
87. Skutková podstata přestupku znevážení úřední osoby podle § 5 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích, který je účinný od 1. 7. 2017, podle důvodové zprávy měla jiný účel (důvodová zpráva je dostupná na psp.cz, č. sněmovního tisku 554/0). Slovy důvodové zprávy, tato nová skutková podstata a právní úprava byla přijata podle důvodové zprávy „za účelem zajištění ochrany zájmu na udržení vážnosti a autority orgánů veřejné moci, jednajících prostřednictvím příslušných úředních osob, ať už se jedná o policisty, zaměstnance obecních úřadů či pracovníky úřadu práce, sociálních odborů apod. Dotčené osoby jsou v intenzivním styku s občany, mnohdy i problematického chování, a čelí často urážkám či napadání z jejich strany, bez odpovídající zákonné ochrany. Nová skutková podstata bude dále směřovat např. i na dosud obtížně řešitelné jednání některých řidičů, kteří za účelem zdržení úředních úkonů (či jako prostředek pomsty úřední osobě) nepravdivě obviní úředníka či policistu z ovlivnění alkoholem či jiného závadného jednání, aby se vyhnuli kontrole, jinému úkonu či pouze obstruovali. Objektem je zde primárně hladký výkon veřejné moci, nikoliv osobnost úřední osoby. Daná skutková podstata je speciální vůči přestupku ublížení na cti, rozdíl je v objektu přestupku, kdy objektem přestupku ublížení na cti je osobnost člověka, a nikoli řádný výkon veřejné moci“.

88. V napadeném rozhodnutí správní orgány tyto okolnosti dostatečně nezohlednily, v důsledku čehož nesprávně, a nikoliv „nezbytně v demokratické společnosti“, fakticky upřednostnily osobnostní práva resp. podle soudu nepřípustný výklad neurčitého právního pojmu „znevážení úřední osoby“ před svobodou projevu žalobce. Tím porušily právo žalobce na svobodu projevu ve shora popsaném smyslu. Svoboda projevu jistě není bezmezná a platí stejně jako v běžném životě i v prostředí internetu. Proto je nezbytné, aby i v kyberprostoru diskutující zachovávali pravidla slušné debaty. Okolnosti předmětné věci však vedou k závěru, že právo na svobodu projevu by právě zde nemělo být omezeno.
89. **Žalobce výrok pronášel v souvislosti s řešením věcí veřejných**, a ačkoli se jednalo o expresivní výraz, žalobce jím zjevně reagoval na určitou veřejnou záležitost, jíž se týkal projev poškozeného. A v případě debaty nad věcmi veřejnými je nutno respektovat širší hranice svobody projevu. Předmětný výrok se nedotýkal soukromého života pana S., nýbrž právě jeho veřejného působení (veřejné sféry). I tento faktor soud hodnotil při posuzování věci a přiklonil se ve prospěch svobody projevu.
90. Zásadní v posuzovaném případě je, že pan S. byl **veřejně známou osobou**, která působí v politice na místní úrovni a která musí snést větší míru kritiky. Charakteristika P. S. jako veřejně známé osoby byla ve správním řízení jednoznačně prokázána (zejména při ústním jednání, viz bod 35 tohoto rozsudku) a o této skutečnosti nebylo mezi účastníky řízení sporu.
91. **Samotné vyjádření žalobce nedosahuje takové intenzity**, pro kterou by byl nezbytný postih žalobce. V prostředí jakýchkoli diskusí v kyberprostoru (Facebook nevyjímaje) je dle názoru soudu daný výrok „spíše mírný“. V žádném případě krajský soud nechce tento způsob vyjadřování hájit. Přesto by neměla být postihována vyjádření, která sice na první pohled mohou vypadat, že jsou způsobilá zasáhnout do cti poškozeného, ale u nichž je zřejmé, že byla pronesena v nadsázce, což byl dle soudu posuzovaný případ. Výrok nebyl velmi vulgární nebo maximálně expresivní. Ze soudní a správní praxe je soudu známo, že jsou posuzovány horší výrazy, často opakované i v přestupkových věcech (např. u zdejšího soudu sp. zn. 72 A 31/2017, nebo u Krajského soudu v Brně sp. zn. 33 A 25/2018).
92. Pokud jde o kritiku ve vztahu k veřejně činným osobám, je nutno vždy zvážit, zda je při kritice konkrétní osoby zasaženo do její profesní sféry či sféry soukromého života. Pokud kritika zasahuje sféru profesní, je chráněna více než kritika zasahující do sféry soukromé (srov. např. rozsudek ESLP Dalban proti Rumunsku ze dne 28. 9. 1999, č. 28114/95, odst. 50).
93. Rovněž chování kritizované osoby je v projednávané věci významné. Rétorická kvalita výstupu P. S. jednoznačně nebyla z těch, které by mohly být dávány za pozitivní příklad, bez ohledu na to, jestli byla důsledkem jeho únavy či nepřipravenosti, monotónnosti a délky zasedání nebo něčeho jiného.
94. Soud přihlédl i k osobě žalobce, tj. autora výroku. Je zjevné, že žalobce je běžným občanem, který politiku sleduje a proto může porovnávat projevy místních politiků. V souzené věci vyšlo najevo, že žalobce je otcem Jakuba Čecha. O něm je zdejšímu soudu známo z úřední činnosti (sp. zn. 72 A 64/2017), že dal kvalifikovaný a v důsledku úspěšný podnět k projednání přestupku pana S. na úseku střetu zájmů. Ve správním spise v řešené věci je založen i článek „Primátorka Prostějova prý falšovala zápis, pustil se do dalšího boje mladý aktivista“ ze serveru www.lidovky.cz. Mladým aktivistou je právě Jakub Čech, syn

žalobce. V posuzované věci vyšlo najevo, že žalobce se svým synem o místních věcech veřejných debatují a zajímají se o ně.

95. Soud také zohlednil, že se žalobce pokusil škodlivý následek svého jednání odčinit, když se poškozenému omluvil a svůj výrok vzal zpět. Pan S. v důsledku výroku žalobce podstoupil opakované měření hladiny alkoholu v dechu a zveřejnil tento výsledek, takže jakýkoli „konflikt“ či pochybnost byly po omluvě zcela rozptýleny.
96. Z výše uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro nezákonnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení ve smyslu § 78 odst. 1a 4 s. ř. s. V dalším řízení je žalovaný shora podaným právním výkladem podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán.
97. Úspěšnému žalobci v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. soud přiznal odměnu za zastupování, spočívající v odměně za dva úkony právní služby podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném ke dni vydání rozsudku, za převzetí věci a podání žaloby, tj. 2 x 3 100 Kč, tj. 6 200 Kč. Odměnu za repliku soud nepřiznal, nešlo o účelný úkon, soud ji nevyžadoval a nepřinesla do věci nic nového. Ke každému úkonu přiznal soud paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč, tj. celkem 600 Kč. K částce 6 800 Kč náleží daň z přidané hodnoty ve výši 1 428 Kč. Dále úspěšnému žalobci náleží náhrada za zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Celková náhrada nákladů řízení činí 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 30. dubna 2020

JUDr. Martina Radkova, Ph.D. v. r.
samosoudkyně